

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt. Félévre 2-50 frt. Negyedévre 1-25 frt.
Egyes szám ára 7 kr.

Gondoskodás a népről.

Lépten-nyomon tapasztaljuk, hogy nem vagyunk még elég praktikus nép. Sok erő hever nálunk parlagon. Példa rá a népnek a téli hónapokban való hasznos foglalkoztatása, a népipar és a házi ipar kérdése, melyet nem lehet elégszer tárgyalni, mert végtelenül súlyos közgazdasági szerencsétlenség az, hogy vannak családok az országban, melyek két hónapig dolgoznak s tíz hónapon át heynélnek.

Foglalkoztatni kell tehát a nép minden számbavehető rétegét, a férfiakat, a nőket, a gyermekeket produktív munkával, hogy a földmives családok télen is találjanak módot a tisztességes keresetre s hogy így az egész évben termeljen és keresvén, a nép ne csak becsülettel fön-tarthassa magát minden vidéken, hanem esetleg valamicskét meg is takaríthasson.

Ennek egyik eszköze és pedig majdnem egyedüli helyes és állandó eszköze a házi- és népipar. De a házi ipari dícsőségünket ma már nem alapíthatjuk tulipános ládákra, kacsaringós dohányzacskókra, stilizált szegfűvirágos törülköző kendőkre. Rendes és állandó keresetforrássá kell nevelni a házi ipart, hogy az az ország minden vidékén eszköz legyen a nép kezében a tisztességes megélhetés és vagyonszerzés előmozdítására, különösen pedig a földmívelés-szocializmus enyhítésére, a közelszegényedés megszüntetésére és részben a tömeges kivándorlások elkerülésére.

A mezőgazdasági házi ipar tehát arra volna hivatva, hogy a mezőgazdaságban foglalkozó munkaerőknek abban az időben, mikor a mezőgazdasággal dolguk nincsen, foglalkozást s főleg mellékke- resetet biztosítson. A henyélés sok mindenféle bajnak a kuforrása. A parlagmunkaerők foglalkoztatása révén növeljük a nép keresetképességét, szelidítjük erkölceit s távol tarthatnók a renyhé- ségből következő számtalan bajtól. Ugy kellene nevelni a mezei munkában élő embereket, hogy a mezei munka legyen a főkeresetük, de ennek megszüntével is foglalkozzanak munkával s számíthas- sanak keresetre, hogy télen is ne csak fogyasztók, hanem termelők is legyenek.

A munkásoknak olyan népipart kell a kezükbe adni, melylyel az egész család foglalkozni képes és melyet az otthon- maradt nép akkor is hálás keresetkép- pen üzhet, ha a főkereső családfő mezei munkára messzé elvándorol. Ilyen pld.

a szalmasásfonás, fafaragás, melynél a férfinak, nőnek és gyermeknek gyakran akad munkája.

A cselédség a háztartási népiparban találhat jutalmazó foglalkozást. A kis- gazda pedig milyen hálás munkát vé- gezne, ha az ipar számára félkészítme- nyeket állítana elő, akár a bognár, akár a kadár, akár másféle iparág számára, s ha egy lépéssel tovább menne s ugyan- csak a mezőgazdaság számára teremtené elő a szükséges segédeszközöket, a gyü- mölstermelő vidéken a gyümölcskosa- rakat, a tojásexport számára alkalmas kasokat stb., stb. És ha a fehérség nem- csak a friss gyümölcs gyors és potom elárusításával foglalkoznék, hanem pld. gyümölcs-aszalással, gyümölcs-befőzéssel. Azután, hogy lehetne megtanítani a né- pet a hulladékok értékesítésére, hogy pld. az apró jószág tollát ne dobja a szemétkébe, a csontot ne a gödörbe, ha- nem alkosson községenként ezek és más efféle eddig nem értékesített mellékanyag értékesítésére alkalmas központokat.

És néhány avatott iparfelügyelő a hely- színén, a helyi hatóságok erre alkalmas kiküldötteinek támogatásával és közre- működésével megállapíthatná, melyik vá- rosban, községben miféle házi iparágak volnának sikerrel meghonosíthatók. A társadalommal és a termelőkkel is kel- lene az iparfelügyelőknek érintkezni s javaslataiknál arra is ügyelni, hogy a házi ipar meghonosításában bizonyos összhangzatos egyöntetűség legyen, hogy a szervezet egymást támogassa és ki- egészítse.

Igy például ügyelni kellene, hogy a házi ipari verseny az egyik-másik vidé- ket elne nyomja, hogy bizonyos cikk- ben tultermelés ne álljon be. Gondos- kodni kellene és lehetne arról, hogy egyes vidékek megrendelésre dolgozza- nak, esetleg hogy előre megkapják az anyagot, s a hol költségesebb munkát végeznek, ott szükség esetén előleget is.

Gondoskodni kellene arról, hogy ott, a hol a nép még tudatlan és a házi ipari munkára nem elég fogékony, tan- folyamok, illetve jól berendezett szak- iskolák vagy tanműhelyek által oktatást nyerjen. Gondoskodni kellene arról, hogy egyesek és egyesületek a házi ipar ta- nitást patronizálják s nem csak máttól holnapra, hanem állandóan támogassák.

És ha a czélt biztosítani akarjuk, gon- doskodni kell első sorban arról, hogy a házi ipar vidékenként mindenekelőtt a helyi szükséglet kielégítésére helyezze a

fősúlyt, hogy olyan dolgokat termeljen, a melyeknek ott gyors és jó kelete lesz, s csak ha a szükséglet ilyképpen fedezve van, akkor lehet és kell a távolabbi megokolt kereslet számára dolgozni. És gondolni kell végre arra is, hogy a rend- szeresen megindult népipar lassan-lassan kifejlődjék s idővel a szó mai értelmé- ben vett házi iparnak s talán a műves iparok egész sorozatának vesse meg biztos alapját, mert ne feledjük, hogy a lakosság az mindig szaporodik, a föld pedig marad. És ha a legvérmesebb re- ményeink is valósulni fognak, ha néhány holdas parcellákra osztjuk is a latifun- diumokat, mindig több lesz a kereslet, mint a kínálat s több lesz az eszkimó, mint a fóka. Egy nagy szociális problé- ma nyer tehát megoldást az által, hogy az emberanyag egy része más, hálás, állandó foglalkozást és keresetet adó pá- lyára lassan-lassan áttértesse.

Rendet kérünk. A miskolczi kereskedő- és iparosvilág több tekintélyes tagjától panaszos leveleket kaptunk a posta ellen. Tudomá- sunkra hozzák azon botrányos állapotokat, melyek e hó elsejétől a postautalványok ház- hoz szállításának, illetve a háznál való kifizetésének életbeléptetése óta állandóan napi- renden vannak és midőn ezek okait a maguk részéről észlelt tapasztalatok alapján velünk megismertetni igyekeznek, egyszersmind arra kérnek fel bennünket, hogy a baj orvoslását az illetékes helyen megsürgessük. Készség- gel teszünk eleget ezen kívánalmaknak. Igen sokan az új postautalvány-rendszert okolják; azt tartják, hogy ez az oka annak, hogy a leveleket e hó elsejétől kezdve a késő dél- utáni órákban kézbesítik és nem — miként eddig — a reggeli órákban. Kénytelenek va- gyunk megjegyezni, hogy ez félreértésen alapul, a mennyiben ez épen a felek könnyebb- ségére szolgál. Ez az eljárás divik a fővá- rosban is és ott teljesen bevált. A baj tehát nem itt van, hanem abban keresendő, hogy mindezt csak a régi, illetve az eddigi személyzettel szeretné a posta elvégeztetni. A mostani személyzet pedig erre fizikailag is képtelen. Ezen a bajon csakis a személyzet szaporításával lehet segíteni. Minthogy pedig ez az állapot tarthatatlan, a mennyiben az ér- dekeltnék igen sokszor anyagi károsodásával is járhat, sőt jár is, minthogy a baj orvos- lásának más módja nincs, a közönség nevé- ben és érdekében erélyesen megsürgöttük az erre illetékes köröket, hogy a bajon sürgő- sen javítani sziveskedjenek. Egyszóval rövid idő alatt **rendet kérünk!**

Mikor kezdődik a XX-ik század?

— Levél a szerkesztőhöz. —

Tekintetes Szerkesztő ur!

Több emberrel vitatkoztam már a fölött, hogy a XX-ik század mikor kezdődik. Sokan azt állítják, hogy a jövő 1900. év az új századnak első évét képezi. Én ezt egyáltalában nem vagyok hajlandó elhinni; mert nézetem szerint az 1900. év a XIX-ik századnak utolsó éve és nem a XX-iknek elseje. A mint az I-ső század 1-el kezdődött és 100-al végződött; éppugy a XIX-ik is 1801-től 1900. végéig tart; mit mutat az, hogy az utolsó két zérust elvágva, marad 19 vagyis a XIX-ik század utolsó éve. Miből önként következik, hogy ha 1900-ban bármely ünnepség lesz, az nem történhetik az új század kezdete alkalmából, hanem csak a folyó század bevégezéséből.

Mindezeket azért írom meg a tek. Szerkesztő urnak, hogy becses lapjában tegye vita tárgyává a kérdést. Nagyon szeretném tudni, hogy a tek. Szerkesztő urnak e tekintetben mi a véleménye? **Vitakozó.**

Azonnal felelünk a fölvetett kérdésre. A dolog annyira világos, hogy a fölött vitakozni nem szükséges.

Mindenekelőtt kijelentjük, hogy Önnek, t. vitakozó ur nincs igazsága.

A művelt keresztény világ az időt attól a percztől számítja, a mikor Krisztus urunk a világra jött. Krisztus urunknak, bármilyen nagy vala is az ő isteni ereje, 365 napot el kellett töltenie, a mikor 1 éves lett. Ennek a 365 napnak az *eltelte után* írta le az emberiség az 1. évet. Az időt a tudomány perczekre, órákra, napokra, hónapokra, évekre, évszázadokra és évezredekre osztja; tehát már az elmúlt első perczet is számitanunk kell. Krisztus urunk születése után az az első perc, mely elmúlt, már az első órának, első napnak, első hónapnak, első évnek, első évszázadnak, első évezrednek alkotó részét képezi; jóllehet, még abban az első perczen se az első órát, se az első napot, se az

első hónapot, se az első évet, se az első évszázadot, se pedig az első évezredet még le nem írhatták, mert *nem telt el*. És ha Önök Krisztus születésének első pillanatában rögtön leírják az 1. évet; akkor leírhatják éppoly nyugodt lelkiismerettel az 1. évszázadot és az 1. évezredet is; mert az a pillanatnyi idő már az 1. évszázadnak is, meg az 1. évezrednek is édes gyermeke. De Önök ilyen nagy időket nem mernek csak úgy könnyedén elsikkasztani, hanem az *első évet*, azt úgy látszik *minden áron el akarják sikkasztani*.

Ezt nem engedjük mi.

Az Önök időszámítása szerint Krisztus urunk abban a pillanatban, a mikor megszületett, *rögtön 1 éves lett*. Hát vajjon lehetséges-e ilyen a világon? A vén Szaturnusz még Krisztus urunknak sem hitelez és nem fizet előre az ő idejéből. Az öreg ugyanis először gondosan megszüli a maga gyermekeit: a perczeket, órákat, napokat, hónapokat, éveket, évszázadokat és évezredekét és csak azután, a mikor ezek eltelték, nyeli el őket és temeti el az ő végtelen gyomrába. Hát már most mit gondol Vitakozó ur, olyan torkos az öreg Szaturnusz, hogy Krisztus születésének első pillanatában egyszerre egy egész esztendőt nyelt el? Elnyelt egy olyan esztendőt, a mely még nem is létezett?

Már ilyen abszurdumot ne tételezzünk föl az öreg Szaturnuszról. Az öreg ur gondos kiszámítással végzi a maga dolgát. Ő Krisztus urunk születésének első pillanatától kezdve eleddig immáron 1899. évet becsülettel elnyelt. A mikor mi az 1899. évet leirtuk, azzal már a *lefolyt időnek évszámát jelöltük meg*. A mennyi perczet, órát, napot és hónapot 1899. év leírása után január 1. ső napjának éjfél 12. órájától számitunk, az már mind az 1900-ik év alkotó részét képezi; az 1900-ik évet azonban ma még nem írhatjuk le, mert az *még nem mult el*.

Most térjünk át az évszázadok számítására.

Egy évszázadba kerek 100 esztendőt kell számitanunk. — Kezdjük tehát a számitást Krisztus születésének első percztől. Ettől a

percztől kezdve, a mikor 365 nap elmúlt, leírjuk az 1. évet és így tovább a 2. évet, 3. évet és végül a 99. évet. 99. év eltelté után már csak egy év kell, hogy a 100-ik év is elteljen és a mikor ez az egy év is eltelt, ugy-e bár tisztára elmúlt a kerek 100 esztendő?!... A 99. év eltelté után folyó év tehát a századnak utolsó esztendője, s az évszázad bezáródik akkor, a mikor a 100-ik évet leírjuk. — Nézzük most már: hol van az egyes évszázadoknak határvonala?

Az	I. évszázad	99. év decz. 31-én éjf. 12 órakor
A	II.	199. " " " " " "
A	III.	299. " " " " " "
A	IV.	399. " " " " " "
Az	V.	499. " " " " " "
A	VI.	599. " " " " " "
A	VII.	699. " " " " " "
A	VIII.	799. " " " " " "
A	IX.	899. " " " " " "
A	X.	999. " " " " " "
A	XI.	1099. " " " " " "
A	XII.	1199. " " " " " "
A	XIII.	1299. " " " " " "
A	XIV.	1399. " " " " " "
A	XV.	1499. " " " " " "
A	XVI.	1599. " " " " " "
A	XVII.	1699. " " " " " "
A	XVIII.	1799. " " " " " "
A	XIX.	1899. " " " " " "

teljesen bezáródik és az 1900. év első percze már a XX-ik évszázad időkorét nyitja meg.

Kétségszövegbevonhatatlan tény tehát az, hogy a most folyó év a XIX. századnak utolsó esztendője, 1899. év december 31-én éjfél 12 órakor 1900. esztendőt fogunk átadni a mindent megemésztő időnek, 1900. esztendő pedig kerek *tizenkilencszáz* esztendő; ennél se többet, se kevesebbet sem adhatunk a XIX-ik századnak, mely a ránk következő január 1-én éjfél 12 órakor az örök idő tengerében végképen elenyészik. A vén Szaturnusz nem kíván tőlünk uzsora-kamatot, a mit önök t. Vitakozó ur egy teljes esztendő képében oly szívesen felajánlanak.

Mindezekből az következik, hogy ha 1900-ban bármely ünnepség lesz, az az új évszázad pirkadásának alkalmából lesz.

Ruttkay Menyhért.

TÁRCZA.

Temetőben*).

*Mi is hozott most engem el ide?
Suttogjátok el szendergő porok.
Talán lellem feldult világa, mely
Mint a tenger, bősülden háborog*

*Vagy kiégett szerelmi csillagom?
Kisded sírhant sötét mélyébe lent:
Kiért egykor áldattam életem,
S most átkozom ezt a sivár jelent.*

*Vagy talán a kegyelet érzete?
Mely a sírok fölött könnye fakaszt;
Mig zugva hull alá a lomb s levél
S az ősz derétől megsürgült haraszt.*

*Igen, igen! A te csodás erőd
Világokat fentartó szeretet:
Ki mig világot gyujtsz szivembe fel
Könnyezni hagysz a porladék felett.*

Zubó Kálmán.

*) Mutatvány szerzőnek „*Felhők között, felhők alatt*” című legközelebb megjelenendő költeményeiből.

Lidércz a fürdőn.

Irta: **Köszeghy István.**

Megérkezett a nyár. Azután ennek is az a legforróbb szaka: a kánikula, mikor Magyarország összes kutyái a különféle nyelveket kezdik kultiválni.

Budapest ilyenkor a pokol előtornácza. A jámbor vidékieknek halvány fogalmuk sincs a budapesti kánikuláról. Nappal a nap szörje pazarul égető sugarait, éjjel pedig a paloták falai lehelik a tikkasztó hőseget. Nincs is ilyenkor Budapesten, csak a ki másutt nem lehet! Én pedig — és ezt sajnálattal konstátalom — másutt nem lehetek! Hogyne, hisz miniszteri hivatalnok vagyok.

Egy meleg napon a még melegebb ebéd elköltése után az ebédlőben, a mely valóságos ingyenes gőzfürdő volt, nőmmel családi tanácsot tartottunk és csakhamar ritka egyetértéssel megállapítottuk azt, hogy a hőség már kiállhatatlan és okvetlen fürdőre kell vonulnunk, míg a nap kiadja mérgét.

Igen! De hová? Melyikre? . . .

Elkezdtek a fürdőket sorba kritizálni. Ez igen közel, az nagyon távol van. Emez igénytelen, amaz roppant drága. Itt a haragosunk van, ott a miniszter tartózkodik.

— Huzzunk sorsot, írjuk papirszeletkékre a fürdők neveit és a melyiket kihuzzuk, azt fogjuk szerencsételni becses megjelenésünkkel.

— Nagyszerű eszme! — vizonzá nőm a helyzet magaslatára emelkedve.

Azzal neki gyürkőztünk. A nőm szeletelt, én pedig a fürdők katalógusát kerestem ki. Azután ő diktált, én meg a fürdők neveit irkáltam a papirgaluskákra. Ezután összedortuk a papirkákat és beleöntöttük a vadonat új czilinderembe és a kis Gyurkát neki állítottuk, hogy huzzon ki egy szeletkét.

A kis kövér karja elmerült a czilinderben, mi pedig remegtünk, melyiket huzza ki?

Nőm izgatottan ragadta ki Gyurka kövér ujjai közül a czilinder aljából kihalászott papirgaluskát és mohón bontotta ki . . .

A győztes *Tátrafüred* lett.

No ez elég messze, elég drága, de legalább miniszter nélküli. Az igaz, hogy haragosunk ott van, de hadd pukkadjék meg mérgében, hogy mi is ott leszünk.

Ez a furfangos fürdőválasztás belekerült egy órába, de mindegy, legalább a kánikulából vettünk egy órát, Tátrafüred pedig nyert egy nyolcz tagu családot.

Megyei és városi ügyek.

— **Borsodvármegye törvényhatósági bizottsága** folyó évi szeptember hó 16-án délelőtt 9 órakor a vármegyház nagy tanácstermében *rendes évnegyedes közgyűlést*, ezt megelőzőleg pedig szeptember hó 15-én délelőtt 9 órakor a közgyűlésen tárgyalandó ügyek szabályszerű előkészítése végett állandó választmányi ülést tart. Az évnegyedes rendes közgyűlés tárgysorozatának 57 tétele közül a fontosabbak a következők:

Alispáni jelentés az elmúlt negyedév közgazgatási állapotáról.

A vármegye közigazgatási és gyámhatósági kiadásairól és bevételeiről az 1900. évre egybeállított költségvetés.

Alispáni előterjesztés arra nézve, hogy a laktanya építési alap javára évenként kivetni szokott 24.000 forint fedezetére az 1900. évre $\frac{2}{3}$ részben a házadó, $\frac{1}{3}$ részben a többi állami egyenes adók arányában, a házadó után 10%, a többi állami egyenes adók után 2,46% pótdadó vettessék ki.

Alispáni előterjesztés az iránt, hogy a vármegyei tisztviselői nyugdíjintézet részére már 5 évre megszavazott $\frac{3}{4}$ % és a községi és körjegyzői nyugdíjintézet részére hasonlóan megszavazott $\frac{1}{2}$ % pótdadó az 1900. évre is megszavaztassék és folyóvá tétessék; — továbbá, hogy az igazsáügyi palota és a miskolci főgimnáziumi épület céljaira felvett 80.000 forintos kölcsön kamatainak fedezésére, valamint a vármegyei közigazgatási célokra szükséges összegek előállítására végett az előző év határozataihoz hasonlóan az 1900. évre 1%-os pótdadó szavaztassék meg.

A nmltsgu m. kir. belügyminiszterium leirata, a melyben a vármegye közönségét szabályrendelet alkotására hívja fel, hogy a hazai ipar támogatása céljából szabályrendeletileg állapítsa meg a hazai vállalatok elsőbbségét minden közszükséglet beszerzésénél.

Az igazságügyi palota építése folytán egyrészt az igazságügyi kormány, másrészt a vármegye és Miskolcz város között ingatlanokra vonatkozó csereszereződés jóváhagyása.

A Miskolczon fölállítani kért hetedik gyógszertár engedélyezésének véleményezése.

Miskolcz város szabályozási tervezetének jóváhagyása.

Miskolcz város képviselő testületének a hetedik községi iskola berendezése tárgyában hozott határozata.

Miskolcz város képviselő testületének határozata Steinfeld László és Mildner Géza városi fogyasztási tisztviselők nyugdíjigénye ügyében és az ez ellen beadott felebbezés elbírálása.

A vármegyei pénztárnak f. évi július hó 26-án váratlanul történt megvizsgálásáról fölvert jegyzőkönyvek bemutatása.

Miskolcz város házi, kövezetvám, utadó, községi közmunka, fogyasztási és italadó, kisajátítási alap és szépitési alap pénztár 1898. évi számadásai.

A közgyűlésig törvényes határidőben esetleg beadandó kérvények, indítványok és egyéb ügyek.

Iparos ifjusági egyleti dalárda.

A miskolci ipartestület védnöksége alatt álló *iparos ifjusági önképző-, olvasó- és közmüvelődési egylet*, a mely közel egy évtized óta áll a kulturális intézmények szolgálatában, szintén az elsők között óhajt helyet foglalni azon a téren, a hol a művelődés alapkövei vannak lerakva. Pár év óta azon munkálkodik az egylet vezetősége, hogy az iparos ifjusági egyletnek dalárdát alakítson.

Időszerűnek találom, — miután *é hó 30-án* a létesítendő iparos ifjusági egyleti dalárda alapjának javára egy zártkörű tánczvizalom rendeztetik, — hogy megvilágítsam azon körülményt, mely czélokot kíván elérni az egylet vezetősége a fentnevezett dalárda létesítésével: egyszermind ezzel egyidejűleg jóakaratu pártfogásába ajánljam az ügyet mindazoknak, a kik első sorban hivatvák hozzájárulni ezen kulturális intézmény megteremtéséhez.

Az iparos ifjusági egylet egyik választmányi ülésében pár évvel ezelőtt néhány ügybuzgó egyleti tag azon indítványt tette, hogy az egylet dalárdát alakítson. Ez indítványt az egylet akkori vezetősége örömmel fogadta és határozattá emelte azzal, hogy miután a dalárda létesítéséhez szükséges alappal az egylet nem rendelkezik, tartassék minden év őszén e célra egy tánczvizalom mindaddig, a míg a dalárda létesítéséhez szükséges alap össze nem gyűl.

Ismert tény, hogy minden intézménynek, a melynek létesítéséhez nincs meg a kellő anyagi alap, a míg a megvalósulás stádiumába jut, sok nehézséggel kell megküdenie. Így van ez a létesítendő iparos ifjusági dalárda

ügyénél is. Itt is a létesítés érdekében megkezdett akció nem vezetett oly eredményre, hogy a dalárda megalakítható lett volna, mindazonáltal ez nem csüggesztette el az egylet vezetőit s az üdvös eszme lelkes pártolónak csoportját, a mit az is bizonyít, hogy az intézmény ügye nincs alvóféiben, mert a pár évvel ezelőtt meggyújtott szövetség világító fénye mellett a jelenben is azon munkálkodik az egylet minden egyes tagja, hogy a dalárda-ügy, a mely nem mint frázis él ez ifjuság ajkán, mielőbb diadalra juthasson.

Mily czélokot óhajt ezen dalárda létesítésével elérni az iparos ifjusági egylet? Megmondom. Reméli azáltal, hogy az egyleti élet élénkebbé válik, egyleti tagjaik létszáma remélhetőleg emelkedni fog, s ezek mellett oly művelődési eszközöz jutnak a dalban, a mely szellemi kiképzésüknek egyik legjobb tényezőként fog szerepelni.

Magam részéről is igazat adok a hallott nézetnyilvánításnak, mert nekem is erős a hitem, hogy az iparos ifjuság az a része, a mely még ez egylet tagjainak soraiban nem foglal helyet, a szívet-lelket nemesítő dal hangjaira fel fog ocsudni közönyéből s megfogja hallani s át fogja érteni egyik nagy gondolkodónknak ama mondását, a mikor azt mondja: „a bűn, a gond pihennek ottan, a hol a szív a dalra dobban”.

Az ilyen ifjuság törekvése tehát — mint az iparos ifjuságé — méltó lehet a pártolásra, mert igazolva látszik az, hogy az ifjuság a korral óhajt haladni, s így minden arra vall, hogy öntudatos tagjai ők ama nagy családnak, a melyet Miskolcz város iparossága képez. Részesítse azért jóakaratu pártfogásában a létesítendő iparos ifjusági dalárda alapja javára *szeptember hó 30-án* rendezendő tánczvizalmat mindaz, a ki a szép és nemes törekvéseket méltányolni tudja.

De járuljon hozzá *első sorban* a dalárda megteremtéséhez az *iparos ifjuságnak az a része, a mely még ez egylet tagjai sorában nem foglal helyet*. Lépjön sorompóba a már meglévő tagok lelkes csoportjával, hogy ily módon vegye ki részét az alapítás nehéz munkájából, hiszen jöhet idő, hogy ha az intézmény megalakul, reá még fény is derülhet, s csak jóleső lehet majd, ha abból a fényből egy-egy sugár vissza fog verődni azokra, a kik ennek megteremtéséhez segédkeztet nyújtottak.

Én hiszem is, hogy közönyön nem fog megtörni az ifjuság nemes törekvése, mert

Kezdetét vette másnap a fürdőzés legkellemetlenebb része — a mire még tudtommal nem alakult részvénytársaság — a pakolás. Ez, könyörgöm, nagyszerű multság! A legnagyobb bevarrott csomagot, a melyik közel akkora volt, mint a lomniczi csucs, csak hatszor kellett felbontani, mert hatszor kiszült, hogy mindig a legszükségesebb tárgyat felejtették ki.

Mig összepakoltunk és pénzt kerítettem, addig a kánikulából jó percet lekoptott, tehát sietnünk kellett.

Gondosan becsuktam mindent. A redőnyöket tüntetve nagy zörgéssel lehuztam, nehogy azt higyjék ismerőseink, hogy itthon maradtunk.

— Jaj, csak be ne törnének! — mormoltam magamban. A házmesternek pedig meghagytam, hogy egy hét múlva tudósítson: nincs-e otthon valami baj? És végre a cselédet helyeztem el. Adtam neki uti költséget és haza küldtem az anyjához Duna-Pentelére. Hadd fürödjék az olcsó Dunavízben!

Végre valahára azután az arczképes igazolvány a vonat segítségével nyolcz tagu családomat elszállította a magas Tátrába.

De ilyesmi it csak én velem történhetik. Tél apónál nagy takarítás lehetett, hát

előkerült a kandalló zugából egy zsák aszalt hó, a melyet, hogy a helyet ne foglalja, hát kirázott szépen a Tátra vidékére, a minek következtében az északi szél szives közreműködésével olyan hideg lett, hogy a szállóban fűteni kellett. Ez így tartott egy hétig. Már azt hittem, hogy meleggé és füstté válik az egész tárczám!

De szerencsére a kánikulai tél megszűnt. Visszatért a forró nyár és folytatta ott, a hol elhagyta. Mi teljes erővel és felszereléssel hozzáfoghattunk a jó fenyves és balzsamos levegő fogyasztásához.

Kirándulás kirándulást ért. Most a csorbai tóhoz, majd a kis-tarpataki vizeséshez.

Egy szép derült délután kirándultunk a nagy-tarpataki vizeséshez. A magas Tátrák minden kellemeit végigélveztük. A tiszta, ózondus levegőben a tüdőnk szinte ujjá született. A mohos sziklákon ugrálva csodálatos havasi virágokat szedtünk és dél lett, mire hazakerültünk.

A szállónk melletti kertben egy pompás fenyő lombjai alatt terítetttem. Kifaradva, kiéhezve, farkas étvágygyal ebédeltem. A pompás ebéd, a jó bor és egy kitűnő szivar közreműködése mellett a világ legboldogabb emberének éreztem magam ebéd után.

A nőm olvasott az asztal mellett, gyermekeim Katinka és Tóni vezetése mellett a kert tulsó szegletében éppen a legújabb beosztásu angol kert sikerült tervrajzát vitték át a gyakorlati életbe és Magyarhon legelső filoxera- és peronosporamentes szőlőtelepét alapították meg. Én pedig a jóllakott ember kényelmével és lustaságával egy kényelmes hintaszékben szállásoltam el magam, mintha sohasem akarnék onnan kimozdulni. Balkezem a „Budapesti Napló“-t, jobbam a szivart kezelte.

Hátradőlve, szórakozottam olvasgattam, de folyton az a fixa idea forgott fejemben, hogy vajjon minő értesítést kapok otthonról, mert egy hét már bőven lejárt.

A hőség, a bor, a finom szivar illata az agyamra szállt... Szunyókálni kezdtem...

Egyszer csak a szálló cselédje levelet nyujt felém a tálcán. Izgatottan bontom fel, mihon átfutom és megsemmisülten rogytam össze...

A házmester levele volt.

Azt írta, hogy az elmúlt hétfőn éjjel lakásunkat feltörték és teljesen, egy szecet sem hagyva a faiban, kiürítették. Oly megfoghatatlan eset, hogy most csodálni zárandokol

mint az előjelekből észlelhető, már maga a közönség s ennek különösen az iparos osztályhoz tartozó része, a mely olyannyiszor adta tanujelét az iparos ifjusági egyesület iránt érzett jóindulatának, most, a mikor ily üdvös intézmény megvalósításáról van szó, kettőzött mértékben fogja felkeresni a szept. 30-iki mulatságot. Hisz megérdemli a szép cél, megérdemli az egyesület is!

Lovász László.

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Szeptember 9-én: Közigazgatási bizottsági ülés d. e. 9 órákor a megyeházán.

Szeptember 10-én: A Borsodi Bükk-Egylet egész napos kirándulása.

Szeptember 11-én: Borsodvármegye övnegyedes közgyűlése a megyeházán. — Árverés a vasutnál.

Szeptember 17-én: A miskolci ev. ref. főgimnázium felavatási ünnepélye. — A diósgyőri polgári ifjuság műkedvelői előadása diósgyőri Tapolczán.

Szeptember 25-én: A miskolci izr. nőegylet műkedvelői előadása a színházban.

Szeptember 26-án: A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület közgyűlése Sárospatakon.

Szeptember 30-án: A miskolci iparos ifjuság zártkörű táncvigalma a Koronán.

November 22: A miskolci daláregylet fennállásának 25 éves jubileuma.

Naponta szórakoztató előadás az Orpheumban. — Fényes mutatóványok a lovardában.

Vége!

Vége az aranyéletnek!

A napsugárnak már nincs elég ereje, hogy hevítse. A fák sárga lombot hullatnak s a virágágyak közt legjobban bírja a „muskátlit“, mely vörös fejével ott ékeskedik a villák verandája előtt. Csendes órákban ott uszik a légből az a vékony fehér szál, mely összeköti a nyarat az ősszel, az ökörnnyál; míg a távirtdrótokat hosszan lepi el a fecskesereg, csicseregve készülve a hosszú utra le Kairó, és Kelet-felé, hol az öröknnyárban ezerszínű pillangók várják hervadhatlan virágokon a vándor sereget. El-el Afrika-felé! A tópart siker vízen százzámra álldogálnak a halászmadarak vijogva, azt binnéd, midőn csoportban felrepülnek, hogy egy nagy fehér vászon-lepedő uszik a légből; ezek is készülnek, fehér mell-ingjük nem igen szereti

a reggeli 5 fok melege, minő a napokban volt. A bükk-hegyláncz filloxerás szőlőinek fehér pinczéi átférlenek az őszi csendes, tiszta légből huznak a reggeli órákban gágogó vadludak a mély víz felé, közben-közben elkiáltva magát a sneffek királya — a gujzer, mely jobban fél az embertől, mint az ördög a tömjéntől. Lassan lassan záródnak a redőnyök, pakolnak, hordozóskodnak hazafelé, csak a villatulajdonosok bírják még, kik otthon nincsenek munkához kötve. A napok azonban mindig rövidülnek. A harmat már oly gazdag a színt vesztő pázsiton, hogy a kelő nap fényét százszerű ragyogásban adja vissza; de már ez sem használ, a természetben megkezdődött a csendes haldoklás s ontja bánatában a hulló sárga leveleit... a rózsza nyílása már csak utolsó mosolygása az ősznek... a lilium lehullatta fehér szirmait saját szemfedelének... A réteken nem ékeskedik a szakállas csengetyűke pártája, a szironták, szarkaláb, a hegyi árniká aranyos feje! az ibolya, a szentgyörgyvirág, jáczint, viola átadták az életet a rózsavilág legszebbjeinek: a Centifolia, Malmaison, Glorie de Dijon, Marechal Niel, Izabella Graynak; ezek meg átadják az életet a Begoniák, elematiszok ékeinek, az angelina, Floridák zöldjeinek. Ezek a deres reggeleken is viruló chrisanthémumoknak! Nos? és ezek?? Még tovább adják az életet a másodvirágzásnak... Tehát a természetben soha nincs örök kimulás; az életet új élet váltja föl; sőt midőn már tarolva van minden, száraz avart kerget a zivatar: hólepel borítja a földet, azt mondja a zöld fenyő, az Abies Normandiana, Pinus Larix: én vagyok a föltámadás és az élet! Ez az irat van Washington sirján is. Igen! a fenyűfák egyedül zöldelnek a tél szemfedelén a futó borostyánnal, mely a volt évad dicsőségét hirdeti... Ezután még halványabb lesz és hidegebb a napsugár; elköltözött régen az utolsó vándor madár is... csendes lesz a vidék, kifosztva öröm és mámorból... Elmennek nem sokára a czirkusz és orfeum művészek és nem marad itt, csak a falut járó — drótostót és a -- varju...

Békés telelést s boldog kitavasodást!
Vége!...

— **Erzsébet királyné** halálának évfordulóját holnap üli meg kegyelettel a magyar nép. Az országos gyászünnepélyből Miskolcz városa

is kiveszi a maga részét. Vasárnap délelőtt 1/2 10 órákor ünnepélyes gyászistentisztelet lesz a Mindszenti róm. kath. templomban, mikor **Dömötör György** hittanár tart ünnepi beszédet, mely alkalommal a miskolci daláregylet is énekel gyászdalokat. Ugyanott hétfőn is lesz gyászünnepély, mikor **Blazsejovszky** Ferencz apátplébános tart ünnepi gyászbeszédet. Vasárnap délelőtt a többi felekezetek templomában is tartatnak gyászünnepélyek.

— **Személyi hír.** **Soltész** Nagy Kálmán polgármester szerdán visszatérve radegundi fűrdőzéséből, már átvette hivatala vezetését.

— **Lelkész-beiktatás.** **Kiss** László róm. kath. plébános, a ki Miskolcz társadalmi életének egyik kiváló tagja volt és diósgyőri plébánossá neveztetett ki, új állásába holnap fogja ünnepélyesen beiktatni **Blazsejovszky** Ferencz apát-plébános a kerületi papság segítségével. Blazsejovszky a beiktatást dr. **Samassa** egri érsek megbízásából végzi.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A tiszáninneni ev. ref. egyházkerület folyó évi közgyűlést tart Sárospatakon.

— **Deputáció.** A miskolci ev. ref. főgimnáziumnak e hó 17-ikén végbemenő felavatási ünnepélyére **Wlassits** Gyula közoktatásügyi minisztert és **Zsilinszky** Mihály államtitkárt is meghívták. A meghívást személyesen esközölte tegnapelőtt egy deputáció, mely **Kun** Bertalan ev. ref. püspök, **Soltész** Nagy Albert ev. ref. főgimnáziumi kormányzó és **Mikuleczky** István egyházi gondnok tagokból állott.

— **Eljegyzés.** **Stibinger** József budapesti építész a napokban tartotta eljegyzési ünnepélyét **Siess** Jenny kisasszonnyal, Siess Győző m. á. v. főmérnök kedves leányával.

— **Hymen.** **Dvoracek** Árpád vasgyári hivatalnok a napokban tartotta eljegyzési ünnepélyét **Steiner** Ilona urhölgygyel, **Steiner** Jakab polgártársunk szeretetreméltó leányával.

— **Halálozás.** **Virág** Józsefné szül. **Fábr** Vilma f. hó 6 án d. u. fél 2 órákor életének 26 ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése f. hó 8-án, tegnap d. u. fél 5 órákor volt.

— **Nagy tüzvész Sajó-Ládon.** Óriási tüzvész pusztított az elmúlt csütörtökön Sajó-Lád községében. **Molnár** János odaváló gazdaember sertésölja kigyulladt és arról a tűz átharapódzott a szomszédok portáira.

oda egész Budapest, épen azért kéri szives intézkedésem...

No, jól nézünk ki, gondoltam.

A mint nőm átolvasta a levelet, egy nagyot sikoltva, elajult.

Míg a cselédség nőmet ébresztgeté a rideg valóra, én ész nélkül, vagyis jobban mondva a maradék eszemmel rohantam pakolni, hogy legalább fűrdőző ingóságunkat megmentsem. Egy roppant nagy faládba dobáltam befelé az egész gardérobot és a legszükségesebb tárgyak tömegét.

Mikor ezzel elkészültem, nagy szegeket kezdtem egy még nagyobb kalapáccsal belevetni. De mikor az első óriási csapást mértem az óriási szegre, hát égető fájdalmat érezvén balkezemen, nagyot nyögtem... és felébredtem.

Persze rémülten néztem körül. A nőm térített magamhoz. Ő mondta el azután, hogy mit látott.

— Regényembe voltam elmerülve. Egyszer csak elfojtott sóhajtások és nyögések kelték fel figyelmemet. Felkeltem, hogy hozzád menjek. Ekkor te szivarodat a hintaszék karjára állítottad, mint egy szegyet és a tüzes végére balkezeddal egy nagyot sujtva, szétzúztad. Már épen hozzád léptem, hogy

megtudjam e jelenet okát, mikor te egy nagyot nyögtél és balkezeddal rázva, felébredtél.

— Ah! Tehát csak álom volt!?!... Egy gonosz lidércz üzé velem rémes játékait!?!... De annyi igaz, hogy sokat szenvedtem miatta... Örömmel ugrottam fel és hangoz kacajra fakadva elmondám nőmnek bolondos álmomat és örömben össze-csókkoltam. A gyermekeket vígan összekiabáltam és jutalmul, hogy csak álmodtam, szintén egy-egy protekziós csókot kaptak. Azután pedig kiadtam a napi parancsot:

— Készüljtek! Megyünk zenét hallgatni.

A mint javában koptatjuk a kefét, belép a szobaleány es egy levelet nyujt felém. Gyanusan forgatom és végre felbontom. Ezuttal a valódi várva várt levél volt. A házmesteré. Azt írta, hogy csak mulassunk nyugodtan, nincs otthon semmi baj...

— Nohát akkor mulatunk, még pedig egy nagyot! — mondám a kettős öröm hatása alatt és örömet rögtön a felső fokra helyeztem.

És mi mulattunk jól és sokáig. A cigányprimás hallószerveimhez állott és ott bűvész kedett a betyár. A hegedűjéből legszebb nótákat, a tárczából pedig a legropogósabb ötösöket csalta ki. A nőm pedig... engem

igyekezett haza csalni, a mi végre sikerült is. De már későn, mert a sok pénzt elmulattuk.

Ezt a másik lidérczet, a melyik a tárczámra ült, nem tudtuk elűzni. És mi kénytelenek voltunk a hazamenetel gondolatával megbarátkozni.

Csodálatos hatása van egy üres tárczának!

Azt kezdtük terjeszteni az ismerős ismeretlenek között, hogy már meguntuk magunkat, hogy már vége a kánikulának, hogy már nem úgy süt a nap, már nincs is olyan meleg.

Sőt — mivel mi a fűrdőből hazautaztunk — azt is igyekeztünk velök elhittetni, hogy a tulajdonképeni szezonnak már vége. (Ezt nem akarták sehogysem elhinni és tovább is ott maradtak.)

Igy azután kénytelenek voltunk hazajönni két heti fűrdőzés után. Bizony! Pedig még a kánikula se mult el, a meleg is, az aszfalt is a régi volt, mert csak bokáig sülyedtem bele és a cipőmet majd lehuzta a lábamról. A nap pörkölése is a régi volt, csak mi nem voltunk a régiek, mert már mi pénz nélküli Valterek lettünk.

Óh az az átkozott lidércz! Meg az a könnyelmű házmester! Még ő biztatott a levélben, hogy csak mulassak nyugodtan és ime itt van a következőménye!

A nagy szárazság és némi szél annyira élesztette és terjesztette a tüzet, hogy csakhamar 13 gazdának 14 lakóháza, 10 sertés-ölje, 4 csürje, tömérdek takarmány és gazdasági felszerelés lett a lángok martalékává. Emberéletben szerencsére nem esett kár, az állatok közül is csak 4 sertés veszett a tűzben. A kár több mint 10.000 frt. — A vizsgálat szerint a tüzet Molnár Jánosné szül. *Zajdák* Borbála okozta, ki kenyérsütés után a még tüzes parazsat a disznóól mögé öntötte, a honnan aztán tüzet fogott az épület. A vigyázatlan asszonyt feljelentették a bíróságnál.

— **Szociálisták csendőrfedezet alatt.** Temérdek nézőközönsége akadt kedden délután egy csomó, csendőrfedezet alatt a főutcán végig kísért embernek. Sokan találgatták a tömeges bekísérés okát, a nélkül persze, hogy meg is fejtették volna. A bekísért tömeg, mely 51 tagból állott — a mint azt illetékes helyen megtudtuk — szociálista agitátoroktól felbujtott munkások voltak, kiket annak idején rendezett zendülésükért kiszabott büntetési idők leülése végett hoztak be csendőrfedezet alatt Járdánházáról a miskolci kir. ügyészséghez.

— **Jelentkezett katonaszökevény.** Mező-Kövesden az elmúlt napokban egy *Fejér* Nándor nevű huszár jelentkezett a csendőrségnél és előadta, hogy ő még az elmúlt hó 21-én megszökött a Gyöngyösön állomásozó 4 ik huszárezred állományából. Minthogy azonban tettét megbánta, önként jelentkezett, hogy visszavigyék ezredéhez. Szökése okául azt hozta fel, hogy lábfejása miatt lovagolni nem tudott, ezért gyalogszolgálatra kérte magát alkalmaztatni, ezt a kérését azonban nem teljesítették. — Azóta a kísérletért már bizonyosan hűsöl.

— **Az öngyújtogató.** *Weisz* Dávid egerlövői lakos kárára az egerfarmosi határban a mezőn összerakott 113 kereszt buzája az elmúlt csütörtökön teljesen leégett. A tűz keletkezése iránt megindult nyomozás azon gyanút támasztotta, hogy a silány termésű üszkös buzát bebiztosítás után a tulajdonos maga gyújtotta fel. Ezen gyanút meg erősítették *Csirmaz* József mezőkövesdi és *Gombás* Imre egerlövői mezőőrök azon vallomásai, hogy a károsult a tüzkár elleni biztosítási táblát azon nap estélyén tüzte a buza kazalra, a mikor az leégett. A község előljárósága illetve a járőr feljelentette *Weisz*ot gyújtogatásért a mezőkövesdi kir. járás-bíróhoz.

— **Szolgálat közben.** *Bari* Hangyás Pál ózdi mezőőrt *Vincze* Igrác ózdi lakos azért, mert 7 drb bitangásban levő tehenet, melyek egy idegen kukoriczásban nagy kárt okoztak, be akarta kísélni, megtámadta és úgy agyba főbe verte, hogy szegényt alig voltak képesek a ráakadt falubeliek életre kelteni.

— **Tüzek.** *Ungerleider* Jenő zsérczi lakos, birtokos magtára gondatlanság folytán tűzvész által teljesen elpusztult. A tüzet *Kersmár* János cserépfalusi lakos gépész okozta azáltal, hogy elfelejtette feltenni a gépre az új szikrafogót, a régi pedig, mely szakadozott volt, átengedte a tüzes szikrákat és ettől gyuladt ki a magtár. A gondatlan gépészt feljelentették a mező-kövesdi kir. járás-bíróhoz. — *Harsány* község gazdasági tulajdonát képező háza kigyulladt és arról a tűz elharapódzott *Varga* József, majd *G. Juhász* József portájára s mintegy 1000 frt kárértékben leégték. A tüzet a községi gazdasági ház bérletjének *Weisz* Sámuelnek gyermekei okozták, kik a ház végében elbujva cigarettáztak és midőn lépéseket hallottak, eldobták az égő szivarkát, melytől tüzet fogott az alacsony nádtető. — *Dobos* József tiszakeszi lakosnak a Tiszaparton magánosan álló lakatlan háza meggyult és leégett. A tűz gyújtogatásból eredt, mert a szomszédok látták, a mint egy csóva kezdett csak először égni a tetőzetben.

— **Agyonvert mezőőr.** *Kis* Csatári András mindszei lakos mezőőrt a falubeliek tegnap egy hete a falu határában halva talál-

ták meg. A mint bevitték a faluba s jobban szemügyre vették, úgy látták, hogy nem természetes halállal halt meg. Jelentést tettek az előljáróságnak, ez viszont a csendőrségnél, melynek őrzője rögtön meg is jelent a helyszínen. Az ott megtalált esernyő, bot és zsebkendő aztán nyomra is vezetett. A falubeliek látták azokat a tárgyakat ballai parasztembereknél, ezen bemondás alapján azután nyomozatot indítottak Balla községében, hol a tetteseket *Tóth* Sándor és *Tóth* József odavaló lakosok személyében el is fogták. Elfogatásuk alkalmával beismerték a tettet, csak részegségükkel mentegőzték és úgy adták elő az esetet, hogy *Kis* András kezdte a kötekedést oly módon, hogy revolvert sütött rájuk. Ezért aztán kicsavarták kezéből a revolvert és baltát és ez utóbbival addig verték, míg csak ki nem lehelte lelkét. A vadállatias embereket átadták a bíróságnak.

— **Tüzek gondatlanságából.** *Lassu* János rakaczi lakos takarmánya és gazdasági eszközei mintegy harmadfelezer forint értékben teljesen elpusztultak tűzvész által. A tüzet a cséplőgépéből kiugrott szikrák okozták, a mi a gépész gondatlanságának tudható, kit fel is jelentettek a bíróságnál. — *Bodnár* János rudobányai lakos házának fedele a napokban teljesen leégett. A tüzet *Bodnár* önmaga okozta gondatlansága folytán oly módon, hogy ittas állapotban a padlásra mászott, ott pi pára gyújtott és az égő gyufát eldobta.

— **Rikkancs itt, rikkancs mindenütt.** Sokszor volt már szó róla, hogy — nagyváros vagyunk. És úgy is van az, útban vagyunk, mindinkább azzá lenni. Most már van az utcáinknak egy érdekes alakja is: a rikkancs. Apró gyerekek, rongyos ifjak s leányok kiáltják végig utcáink során, hogy ilyen meg milyen ujságot vegyenek. Ujságlapot, a minek pontom egy krajczár a darabja. Utcasarkon, s mindenütt láthatóvá lesz már a rikkancs, a rikkancs, a ki már állandó és elterjedt alaknak látszik lenni. És a nagy, az óriási csomó ujságból mindkevesebb, végre semmi sem lesz. Mert a rikkancs nagyot tud kiáltani, hogy messzire, elhallik és aztán meg olyan olcsón vesztegeti a lapját, hogy olcsóbb már igazán nem is lehetne. S ma-holnap szinte bántani fogná a füleinket, ha nem hallanók, hogy — ujságot vegyenek, szenzációs gyilkosság, orvtámadás, sikkasztás, szerencsétlenség, szenzáció. — krajczár darabja! Hja, a rikkancs, a rikkancs: állandó alakká lett már itt is.

— **Megverte a gazdáját.** Furcsa kis história esett meg minap Arló községében. *Váradi* Gábor arlói béres valami fölött összeperlekedett a gazdájával *Pázsik* Pál arlói gazdával. A szóbeszédet hatalmas verekedés követte, melynek hevében a béres úgy megverte többek között egy vasvillával is a gazdáját, hogy a házbeliek alig tudták kimenteni a dühöngő ember kezei közül *Pázsik*ot, a kit most életveszélyes sebeivel lakásán ápolnak. A bérest feljelentették a bírósághoz. No, ez a béres bizonyára nem fogja megkapni a szolgálati érdmet. Az bizonyos.

— **Arverés a vasutnál.** A vasuti kocsiban és az állomási helységeken elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, botok, esernyők stb. miskolci személy-pályaudvaron f. hó 11-én délelőtt 9 órakor elfogtak árvereztetni.

— **Lopás.** *Kis* Lajos rudobányai lakos szobájából ládájának feltörése után ismeretlen egyén 10 frt készpénzt és 24 frt értékű ruhaneműt ellopott. A nyomozat a tettest *Lassu* Pál otrokocsi illetőségű csavargó személyében kiderítette. A tettes után, ki időközben megszökött, körözést adott ki a bíróság.

— **Arverési hirdetés.** Az üzletszabályzat 70. §-a értelmében elárúsítandó kézbesíthetetlen és fölös árú nyilvános elárverezése a Miskolcz-gömöri pályaudvar állomáson lévő teherkiadási raktárban 1899. évi szeptember hó 18-án délelőtt 9 órakor tartatik meg.

x **Akadály.** A napokban nagy csődület támadt a Széchenyi-utcában lévő Bródi és Weisz urak háza előtt, ugyannyira, hogy a közlekedés teljesen elakadt, az óriási néptömeg *Mitleider* Miksa üzletének a remekül sikerült kiállítását nézte, mely oly szép árucikkekkel és oly izlésesen volt összeállítva, hogy ezen czég méltán megérdemli a t. közönség pártfogását.

x **Az iskolai idényre Bartha Jenő előnyösen ismert vászon-, fehérnemű- és szőnyegáruháza Széchenyi utca 96.** Nagy raktárt tart leány és fiú fehérneműekből és mérték utáni rendelések olcsón készíttetnek saját fehérnemű műhelyében.

Az összes női dívatkélme ujdonságok már megérkeztek, meglepő, szép, nagy választék, olcsó árak és különlegességek egyes ruhákban.

Az 55 kros Francia Foulard selymekből újabb küldemény érkezett, gyönyörű mintákkal.

E jó hírnévnek örvendő czéget mint határozottan legelőnyösebb bevásárlási forrást a t. olvasó közönség jóindulatába ajánljuk. 3-52.

x **A legszebb csemege-szóő kapható bolti árban Döleschall Gabriellánál Mindszent-utca 5. sz. alatt.** 3

Irodalom.

** **Aláírási felhívás.** Ifj. *Görgy* László üzletvezetőségi hivatalnok szerkesztőségünkhöz a következő aláírási felhívást küldte be: A helyi lapokban s a „Vasuti Folyóirat”-ban itt-ott Irentruh álnév alatt megjelent tárcáz-cikkeim egy részét folyó évi október hó elején kiadni szándékozom. A könyv címe: *Képtelen Történetek*. Tizenkét humoreszket, jókedvű apróságot fog tartalmazni, melyeknek egyedüli célja az olvasó földerítése, neveltető szórakoztatása. A tetszetős kiállítású könyvnek, mely a „Vasuti Folyóirat” kiadásában fogja elhagyni a sajtót, ára 1 frt lesz. Vidéki megrendelőknél — postai számküldéssel — 1 frt 10 kr. Az aláírási ívet kérem czimem alatt szeptember hó 25-ig kezemhez visszajuttatni, a mikor is az előfizetési díjak beküldése után a könyvet október hó első hetében a szives megrendelők címére utnak indítom. Miskolcz, 1899. szeptember hó 1. Kiváló tisztelettel: Ifj. *Görgy* László.

Tanügy.

* **A miskolci ev. ref. főgymnasium évnnyitó ünnepélye** csütörtökön reggel történt meg az új intézet tágas tornatermében. Az ünnepély a „jővel szent lélek” ének első szakaszának elénekülésével kezdődött, utána *Csik* Dániel hittanár tartott imát, majd *Jármy* József tanár, az iskolai tanács jegyzője az iskolai rendtartást és szabályokat olvasta fel. Végül *Nagy* Ignác tartott buzdító beszédet az ifjusághoz.

* **A miskolci kir. kath. gymnasium tanévének ünnepélyes megnyitása** hétfőn történt a templomban „veni sancte” vel. Az ünnepi misét *Bajay* J. Amand celebrálta *Dassievicz* Gy. Euszták és *Musits* Aurél áldozárok segédletével. Ezután az intézetben *Polgár* György tartott buzdító beszédet az ifjusághoz, mely után megkezdődtek a rendes előadások.

* **Értesítés.** Az iparos tanonczoknak az iparos tanoncz-iskolába 1899-900. tanévre szóló beiratásaira vonatkozó értesítés azzal a megjegyzéssel tartatik fel, hogy az iparos tanoncz-iskolai bizottság folyó hó 1-én tartott ülésében a tandíj 1 frtban állapított meg, a miről az érdekelt iparosfőnök urak tisztelettel értesítettek. Szopkó István, igazgató.

Egyletek és mulatságok.

< **A Borsodi Bükk-Egylet** folyó hó 10-én, azaz holnap vasárnap egész napos kirándulást rendez a szádellői és esetleg az áji völgybe. Indulás vasárnap reggel 6 óra 14

perczkor a gömőri pályaudvarról Tornára. Hazatérés az esti vonattal 8 órára, esetleg a hétfő reggelivel (érkezik 8 óra 43 perczkor). Utóbbi esetben meghálás Tornán. A mennyiben hölgyek is jelentkeztek a kirándulásra, a szádellői völgy bejáratáig szekeret fogad a vezetőség. Gyaloglás 4—6 óra. Tagok által bemutatott vendégeket szívesen lát az egylet. Élelmet kiki magával hoz. Vezető: Kühne Adolf.

Törvénykezés.

§ Váltóhamisitó nő. Meglehetősen szenzációt keltett pár év előtt az a feljelentés, melyben *Holczner Györgyné* szül. *Mocskényi Petronella* helybeli lakost több rendbeli váltóhamisitással vádoltak. A megindult vizsgálat eredményei teljesen igazat adtak a feljelentésnek, a mennyiben nevezett közel 50 ember nevére 25 váltót hamisitott. Csütörtökre volt kitűzve ebben az ügyben a végtárgyalás. Nagyszamu közönség töltötte be a tárgyaló termet, mely érdeklődéssel kísérte végig a bizonyítási eljárást, melynek folyamán kitűnt, hogy *Holczner* 2 drb. 400 frtos, 3 drb. 300 frtos, 1 drb. 250 frtos, 1 drb. 240 frtos, 3 drb. 200 frtos, 2 drb. 150 frtos, 7 drb. 100 frtos és 6 drb. 90. 70 és 50 frtos, összesen 4175 frt. értékű váltót hamisitott, melyeket bankokban, kereskedőknél és magánosoknál értékesített. A tanuvallomások befejezése után *Somossy* kir. alügyész tartotta meg vádbeszédét, utána *Évva* Ernő ügyvéd terjesztette elő a védelmet. Midőn késő este már ítélelhozatalra vonult vissza a bíróság, azon verdiktet hirdette ki az elnök, hogy *Holczner Györgyné* 25 rendbeli magánokirat hamisitásért *egy és fél* évi börtönre ítéltetik.

CSARNOK.

Üti levelek.

Augsburg.

IV.

A mint az ó-város utcáit bejárom, alig van egy ház, egy kapu, egy kő, a melyhez ne fűződnek a multnak valamely emléke... Ne mondjátok nekem, hogy ezek az emlékek élettelen tárgyak, hideg kövek, merev érczek, színtelen képek. Nem! Élet van azokban, az alkotó művész lelkének élete. És e lélek megelevenül, mihelyt érző szív, hívő lélek, műértő szemek kerülnek közelébe... *Avagy id. Holbein* nem egészen vallásos ihletével, nem hívő lelke összes erejével alkotta-e meg amaz ó-testamentomi jeleneteket a Dómban levő négy eddig ismert legrégibb festményén? Nem keble áhitatának adott-e kifejezést az az üvegfestő, a ki a kórus ablakain a szentek alakjait ábrázolta? Hány zsolozsmát mondott el az a naiv lelkű ötvösmester, a mig ezt a czizelált keresztet, azt a fényes monstránczot vagy amaz a trébeltművű szép ezüst madonnát elkészítette? Vajjon az *Adrian de Vries* szemét és kezét nem a szép formákat szomjazó lelke igazgatta-e, mikor a *Merkur*-és *Herkulesbrunnen*, Augsburg e legszebb szökőkútjának bájos alakjait mintázta?... Lelkem elé állanak alakjai azoknak a képi- és faragómestereknek, a kik a templomok és kápolnák kép- és szobordiszeit, oltárait, — a középkori keresztény művészet ez érdekes emlékeit alkották, a *Peter Candia*-é, a ki Szt.-Ulrich-templom gyönyörű oltárlapját készítte, a *Burgkmaier* és *id. Holbein*-é, a kik azoknak a tipikus német oltár- és fogadalmi képeken a szentek legendáit jelenítették meg, az *ifj. Hans Holbein*-é, a kinek ecsetje nyomán a német képi- és faragó- és oltár- művészet oly hatalmas erővel kezdett kifejlenni, hogy fejedelmi kegy átlántálta őt Angolföldre, a honnan vissza sem tért többé... Oh! a műértő lélekhez századok távolán is átrezzenek ama művészetkedvelő polgárok lelkének atomjai, a kik az Isten hajléka után a saját lakaikat is felékesíték pompás erkélyekkel,

művészi freskóképekkel, ime itt e ház homlokzatát betöltő, félig elmosódott festmény a *Giulio Licinio* keze alkotása 1561-ből. — Egy a renaissance formák kultuszában elmerült lélek nemes gondolatait olvasom le — a Metzigtől kezdve a Rathausig — mindazon pompás épületekről, a melyeket *Elias Holl*, Augsburg e hírneves építészé alkotott.

A mint a széles Miksa-utcán, melyet inkább egy nagyon hosszú térnek nevezhetnénk, fel s alá sétálgatok, lelkem előtt felrajzanak a régmúlt idők eseményei... Hallani vélem a polgárok örömrivalgását, mikor Habsburgi Rudolf a szabad birodalmi város jogát adományozza nekik (1276); mintha látnám nemes örömfestette arcaikat, mikor Lajos bajor császárt (az osztrák szép Frigyes elleni háborúja alatt) szívesen fogadják falaik között (1315) vagy mikor Peutingerral az élükön gazdag ajándékokkal üdvözlük Miksa császárt; a mikor országgyűlések, békealkudozások alkalmával birodalmi rendek, királyok, császárok fényes kíséretének zaja veri föl a zászlódiszbe öltözött várost, mikor vidám mulatozások, nagy lakomák, fényes lovagjátékok örömjajától vízhangzanak a paloták falai; a festői viseleteknek, gazdag öltönyöknek, szikrázó ékszereknek, vagyont érő drágaságoknak a nők szépségével versenyző ragyogása kápráztatja el az ámuló vendégek szemét. S mig az augsburgiak gazdagsága és pompája világszerte közmondás tárgya lesz, nők szépsége fejedelmek szívét dobogtatja meg... Maig is él emléke annak a két gyönyörű polgárleánynak, a kik egyikének az „isteni” *Welser Philippine*-nek elbájoló szépségét hercegi hitves koronázta meg, a szép *Bernauer Agnes* ellenben a II. Albrecht bajor herceg szívében gyulasztott szerelem miatt, mint boszorkány, vízbefojtatt Straubingban 1435-ben.

V.

Ha megnéztétek a Rathaus érczbüszteit, a pompás szökőkútakat, ha e kutak kerítésein, a templomok aranyozott rácszatain, a czégtartókon megbámultátok a vasnak művészi megmunkálását, ha gyönyörködtetek a templomok, paloták változatos stíljeiben, a rajtuk és bennük alkalmazott építészeti és szobordiszekben, a templomok és gyűjtemények kincseket érő, remek ötvösműveiben, a házak falait borító színes freskókban, ha elmerengtetek a *Rothesthor* érdekes alakján, hallgatván a Lech csatorna vizének zugását, a mint egy része a mély sánczba zuhog alá, mig a másik része alattatok iveken álló vízvezetékben siklik a város alá, hogy odább a házak közt bukkanjon fel ismét; ha bejáratok az ódon városfalak környékét, a sétányokká, kertekké alakított bástyázatokat, akkor képzeletetek elé álland a renészansz kori Augsburg érdekes, vonzó, nagyszerű képe.

E városban, melynek aranyművesei és ötvöse, faragó- és érczöntő-műhelyei — a nürnbergi mesterekkel versenyezve — fél Európa egyházi és világi fejedelmei számára készíték remekműveiket, a hol a Fuggerek és Welser bankházaiban futottak össze az európai részben a világkereskedelem szálai, századok szorgalma által rengeteg vagyon gyűlt össze a polgárok kezeiben. — E nagy vagyon pedig, mikor a város az európai politikában is szerepet nyer, mikor a sváb-szövetség itt tartja birói székét, mikor tartomány- és országgyűlések alkalmával fejedelmeket, császárokat lát vendégül palotáiban, hallatlan pompának és fényezésnek, de egyuttal a város hanyatlásának is — lesz eszközévé. Mert a dúsgazdag polgárok a fejedelmi vendégek barátságát következtében, az emberi természet logikája szerint, a nagyravágyás rabjaivá lesznek, szereplésre áhítoznak, kifejlik köztük a rangirigység, czimkórság, a mely nyavalyák a társadalom szilárd kötelékeit megbontják, szélylyel tépik. Mikor pedig — a reakció művének betetőzéséül — V. Károly 1548-ban a város kormányzatát is a patriczius, most már arisztokrata és mágnás családok kezébe játszsza, megkezdődik a pol-

gárság leszorítása, a nép elnyomatása és az általános jólét fokozatos hanyatlása.

A demokrácziái kormányzat elkobzása, a polgár- és népszabadság megölése után nem is következhetett egyéb, mint a rohamos alsúlyedés a virágzás azon magaslatáról, a melyre ez a város az előző századokban épen a demokrácziái intézmények, a népszabadság teremtő ereje által emelkedett vala.

Kiss Lajos.

Közgazdaság.

+ A Borsodmegyei Gazdasági Egyesület a folyó évi szeptember 18 án, hétfőn *Mező-Csáth*on a közbirtokosság majorjában, — 21-én, csütörtökön *Sajó-Szent-Péteren* a vásártéren, — 25-én, hétfőn *Edelényben* az uradalmi majorban, — 28-án, csütörtökön *Ózdon* a vásártéren, — október 5-én csütörtökön *Mező-Kövesden* a városház előtti téren, — 11-én, szerdán *Miskolczon* a városi nagy majorban *ló- és szarvasmarhadíjazásokat* rendez.

A midőn ezen díjazásokra a t. gazdasági közönség figyelmét felhívni bátorkodunk, egyszersmind tisztelettel kérjük, miszerint saját nevelésű állataiból a járása székhelyén tartandó ló- és szarvasmarha díjazásra a kiválóbb példányokat kiállítani sziveskedjék, hogy azok az összehasonlítás után a kisdíjazásnak okulás végett bemutatathatók legyenek, mert az állatdíjazások által csak ily eljárás mellett remélhető a biztos siker.

A díjazásokra vonatkozó határozmányok a következők:

1. A díjazás oklevelek és pénzbeli díjak kiosztása által történik.
2. A díjazásban részt vehet a vármegye minden állattenyésztő gazdája, nagy és kisbirtokosok, valamint a községek is.
3. Pénzbeli jutalmak csak kis gazdák és községeknek adatnak ki, *nagyobb tenyésztők fokozat szerint oklevelekkel jutalmaztatnak.*
4. Díjaztatni fognak:

A) Lovaknál.

Anyakancza 1898-ik évi csikájával I., II. és III. díjjal.

3—4 éves kanczacsikó I., II. és III. díjjal.

2—3 " " oklevéllel.

B) Szarvasmarhánál.

1—4 éves tenyészbika I., II. és III. díjjal.

Tehén I., II. és III. díjjal.

1—2 éves üsző I., II. és III. díjjal.

5. A kiosztandó díjak:

I-ső díj 30 korona.

II-ik díj 20 korona.

III-ik díj 15 korona.

Nagyobb tenyésztők részére fokozat szerinti oklevelek.

6. Kiállítandó állatait mindenki csakis járása székhelyén tartandó díjazásra vezetheti elő, más járásból előállított állatok díjaztatni nem fognak.

7. A bíráló bizottság a díjazási helyeken működését *délelőtt 10 órakor* kezdi meg, a kiállításra szánt állatok tehát minden előzetes bejelentés nélkül *reggeli 9 órára elővzetendők.*

8. Az odaitélt díjak, az oklevelek kivételével, a helyszínen elismervény ellenében azonnal kézbesítetnek.

9. A bíráló bizottságnak jogában áll az eredetileg megállapított díjak felosztását és kiadását az elővezetett anyaghoz mérten módosítani.

10. A most díjazott állatok a jövő évben csakis akkor részesülhetnek díjazásban, ha jelenlegi tulajdonosuk által másnak el nem adatnak. Miklós Ödön, g. e. elnök, Szathmáry Király Pál, a bíráló bizottság elnöke, Vértessy Tivadar, ügyvezető titkár.

+ **Szüreti kilátások.** A gazdasági tudósítók jelentései szerint az országban a szőlők permetezése még mindig folyik. Helyenként sok a peronosporás szőlő, különösen azokon a vidékeken, illetve területeken, ahol a permetezéssel még ma sem törődnek. A száraz-

ság és hőség a bogyók fejlődését több helyen nagyon észrevehetően akadályozta, a lisztharmat és szőlómoly is sok kárt okoz. Általában — kivéve az erdélyi vármegyét és a Duna balpartját, a hol a közép felüli termés mutatkozik, — a szőlők még mindig közepesen állanak ugyan, de néhol már hanyatlottak. A Tisza jobbpartján a szőlőt, bár legtöbb helyen háromszor permetezik, ennek dacára többfelé erősen terjed a peronoszpóra; levele száradni, bogyója pedig rothadni kezd. Így a különben jó termés kilátásokban csökkenést jeleznek sok helyen. Azonkívül Borsodban a jég okozott benne károkat, kivált az új ültetésben; itt-ott elrugta virágát. A termés nagy átlagban közepes lehet. A Tisza balpartján, a hol szabályszerűen permeteznek, jó közepes termést ígér a szőlő; ott azonban, a hol elhanyagolták, a peronoszpóra nagyon eltelepedt.

+ **Borsodvármegye állategészségügye** a földmívelésügyi miniszteriumnak e heti statisztikai kimutatása szerint következőleg áll:
Vesztség: Miskolcz 1 udvar.

Takonykór és bőrféreg: Sajó-Pálfalva 1 udvar.

Sertésorbáncz: Eger-Farmos 1 udvar, Emőd 3 udvar, H.-Szalonta 7 udvar, Igriczi 12 u., K.-Talya 5 u., Novaj 4 u., Ostoros 5 udvar, Szihalom 5 u., Tard 5 udv., Tibold-Darócz 1 u., Vatta 3 udv., összesen 11 község 49 udvar.

Sertésvész: Abod 10 u., Apátfalva 34 u., Arló 1 u., Ároktó 8 u., B-Harsány 1 udv., Bánfalva 1 u., Boldva 1 u., Bolyok 1 udv., B.-Ivánka 1 u., Dédes 1 u., Diósgyőr 2 u., Disznós-Horváth 3 u., Edelény 1 u., Eger-Farmos 1 u., F.-Zsolca 1 u., Finke 1 u., Galvacs 2 u., Gelej 10 u., Görömböly 5 u., Kápolna 1 u., Kis-Győr 14 u., Kurittyan 1 udvar, Martonyi 13 u., M.-Csáth 19 udv., M.-Kövesd 62 u., Miskolcz 4 udv., Monosbél 1 u., N.-Bárca 1 u., N.-Mihály 15 u., Ózd 1 u., Poga 1 u., Sály 1 u., S.-Arnót 6 udv., Sajó-Ivánka 1 u., Sajó-Németi 1 u., S.-Örös 1 udv., Sajó-Szent-Péter 1 udv., Sajó-Vámos 6 u., Sajó-Velezd 1 u., Szederkény 55 udv., Szemere 8 u., Szent-Márton 1 udv., Szilvás 2 u., Szomolya 10 u., Tapolcsány 10 udvar, Tardona 6 u., T.-Keszi 1 u., T.-Tarján 10 u., Uppony 1 u., Vadna 11 u., összesen 50 község, 351 udvar.

Szerkesztői üzenetek.

— A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol és kéziratokat vissza nem ad. —

Annuska. Bizony nagyon gyengécske! — Igazán sajnáljuk.

Alquis. Látszik, hogy nem ért a szerkesztőségi belső ügyekhez. Miskolcban tudná, hogy az nem ollós, hanem minden szerkesztőségnek szöszterint

közléssel kért és beküldött körlevél, a melyeneket minden hivatal szokott küldözgetni.

Z. Kálmán urnak. Az egyiket lapunk mai számában a tárcza előtt hozzuk, a másiknak is sorát ejtjük, mihelyt csak megfelelő terünk és alkalmunk lesz rá.

Vecsey István urnak. Kevés elnézést kérünk, a verset a közeli számok valamelyikében közreadjuk.

Karla Béla urnak. A versek közlését mai számunkban megkezdtük s folytatjuk alkalomadtán. Szíves türelmét kérjük. Reméljük, a lapokat rendszeresen megkapta.

Jaga. A cikkben meglátszik a „véna”, azonban nem közölhetjük, mert 1. tulajdonképen nem az évfordulóra szól, 2. most nem lévén terünk, azután már idejét multa várjuk a másikat és ha az jó lesz, közölni is fogjuk. A mit mondani akar, megmondhatja bármely nap délutánján szerkesztőségünkben.

A czukrászleány. Kísérje figyelemmel lapunk jövő számát.

Alkibádes. A III részt is megkaptuk. A jövő héten közöljük a II.-at és aztán folytatólagosan. A lapot küldjük az új címre. Mikulás elhalasztotta az utazást.

Farkas Gerő urnak T.-Kürth. Végtelenül sajnáljuk, de kérelmének nem tehetünk eleget. Annak idején egy kisasszony járt nálunk annak közzététele miatt, közöltük is, fizetni is akart érte, de mi nem fogadtunk el érte semmit. Az a kisasszony az Ön leányának mondta magát, nem tudjuk, igaz-e. Különben a köz szempontjából annyira érdektelen az egész, hogy kár lenne felújítani a demontivét. Nem is tehetjük!

SZÉNÁSY, HOFFMANN és TÁRSA

párisi és lyoni selyemgyári raktára Budapest, Bécsi-u. 4.

Raktárunkon található a legszebb és legnagyobb választék divatos selyemkelmék, csipkék és szalagok, valamint gyöngyfüllruhák és gyöngyfüllkelmé-díszekből. Fekete és színes selyemkelmék 85 krtól 14 frtig. Foulard-, Pongis- és Satyn Liberti-selymek 65 krtól kezdve. Moiré, Pékin, Moiré-Mouselin minden színben. — Mintákkal kívánatra készséggel szolgálunk. 17-13-16

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestárú-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalpbal bélelt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalogkiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők épp oly jók lesznek és épp oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalonzcipők.

Zágráb, 1898 július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor úr!

Az asbestbetéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve

WEKERLE SÁNDOR.

Óvakodjunk a hamisításoktól.

Nincs többé lábfájás!

Óvjuk lábainkat izzadástól, nedvességtől és meghűléstől.

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

Kettős vastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy **a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottott.**

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Kapható kizárólag az **Általános Asbestárú-Gyár Betéti Társaságnál**

Budapest VI., vázi-utca 18.

172-23-52

Eggedűli elárúsító Miskolcson **Eigner Vilmos** bönkereskedő.

Szülők figyelmébe!

ajánlom dusan felszerelt iskolás leány- és fiu-gyermekek részére teljes

KELENGYÉIMET

u. m.: ingek, alsó-nadrágok, fehér és színes, alsó és felső trikók, öltönyök, ruhák, harisnyák, keztyűk, berliner posztó- és zsebkendők, paplanok, blousok, esőernyők, fésű, szappan, fogkefék, haj- és ruhakefe, nyakkendők, gallér és kézelők, a legjutányosabb árakhoz.

BAUMGARTEN DÁNIEL

divat- és rövidáru-kereskedő

Váncza-ház, Ferenczi B. könyvkereskedésével szemben.

אתרוגים לולבים & הדסים

cikkekben kedvező és nagymennyiségű bevásárlásunk által, a legolcsóbban és legszolidabban szerezhetők be

Schwarz és Társa

cégnél, a nagytőzsde-épületben Széchenyi-utca 131-ik sz. a. nagyban és kicsinyben.

PONTOS KISZOLGÁLÁS!

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy a közelgő időnyre mindennemű árucikkeim megérkeztek, melyeknek újdonságával, mennyiségével és olcsóságával az egész város hasonló vállalatai *nem versenylépesek*, raktáron lévő árucikkeim az alant elősoroltak, melyekből

nagy raktárt tartok dus választékban.

Raktáron levő árucikkeim: mindennemű *férfi-, gyermek- és női jüger-alsók*, különlegesség *arczfátyolokban*, francia újdonságok *ruha-díszekben*, *eső-ernyők*, *fűzők*, *férfi-íngék*, *nyakkendők*, *legújabb kézi-munkák*, *legfinomabb angol keztük világos és sötét színben*. Párja 1 frt.

T. közönség b. pártfogását kérve, kiváló tisztelettel

MITTLEIDER MIKSA,

Széchenyi-utca 137-ik szám alatt. (Bródi és Weisz urak házában.)

DUS VÁLASZTÉK!

➔ Az összes egyenruházati és felszerelési cikkek főraktára. ➔

Uj üzlet megnyitás!

Ezennel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint **Miskolczon, Széchenyi-utca 137. sz. a.** (Bródi és Weisz-féle új épület) egy a mai kor igényeinek megfelelő

rövid- szövött- és kötöttáru-üzletet

nyitottam. Dus raktárt tartok mindennemű: **katonai, csendőrségi, pénzügyőri és vasuti egyenruházati cikkek**ből, továbbá **női- és férfi fehéreneműek, nyakkendők, nap- és esőernyők**, — valamint **az összes kalapos, szabó, szücs és kárpitos-kellékek**ből.

Midőn tehát tiszteletteljesen kérem a n. é. közönséget, miszerint kezdő cégemet szives pártfogásában és támogatásában részesíteni kegyeskedjék, előre is biztosítva jó és olcsó árainról, valamint figyelmes kiszolgálatról, vagyok

kiváló tisztelettel

KOHN HERMAN.

4-6

➔ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➔

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.

Kitűnő minőségű téli és nyári pamutok.

Szabó, szücs, kalapos és kárpitos-kellékek nagy raktára.